

sích zvláště chráněných, které vznikly po 31. prosinci 1935. Byla-li k zajištění této pohledávky vydána směnka, jest doba vzniku této pohledávky pro účely tohoto ustanovení také dobou vzniku pohledávky směnečné, i když byla směnka obnovena. V souzeném případě byla směnka vydána dne 16. listopadu 1933, takže pohledávka vznikla podle uvedeného ustanovení tímto dnem, tudíž před 31. prosincem 1935. Pro zažalovanou směnečnou pohledávku by tudíž žalovanému dlužníku úlevy podle uvedeného ustanovení příslušely, kdyby ovšem bylo bezpečně zjištěno, že žalovaný dlužník jest zemědělcem v okrese zvlášť těžce postiženém neúrodou ve smyslu § 1, odst. 2 cit. vlád. nař. To se však dosud nestalo a proto odvolací soud nepochybil, když napadeným usnesením rozsudek prvního soudu k zjištění této skutečnosti zrušil vysloviv právní názor, že teprve potom, bude-li zjištěno, že žalovaný jest zemědělcem, bude lze posouditi, zda jsou tu další předpoklady pro poskytnutí úlev v placení. Při tom bude prvnímu soudu ovšem přihlížeti k ustanovením § 20, odst. 2 a § 13, odst. 4, jakož i § 21 cit. vlád. nař.

Čís. 15425.

Stavební ruch.

Vrácení stavební zálohy složené členem bývalého bytového družstva v případě zdravotní závadnosti bytu.

(Rozh. ze dne 23. září 1936, Rv I 2164/34.)

Žalobce, bývalý člen stavebního družstva, domáhá se žalobou na tomto družstvu vrácení stavební zálohy tvrdě, že byl nucen dáti výpověď a vystěhovati se z přiděleného mu bytu, poněvadž byt byl zdravotně závadný. Proti žalobě namítlo žalované družstvo, že dle § 5 stanov jsou stavební zálohy nevypověditelné a dle § 9 pravidel o přidělování a pronajímání bytů v domech žalovaného družstva, přijatých na valné hromadě, nemá žalobce nárok na vrácení stavební zálohy dříve, dokud se nepřihlásí nový nájemce, který by přistoupil za člena družstva a složil zálohu. Ježto takového zájemce nebylo, pronajalo družstvo byt D-ovi, který stavební zálohy nesložil. Byt nebyl zdravotně závadný. N i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Dovolací soud souhlasí s názorem nižších stolic, že v tomto případě jde o stavební zálohu, jejíž vrácení je závislé na tom, že byt žalující stranou uvolněný najme jiná osoba, která složí stavební zálohu ve stejné výši jako strana žalující. Žalobce však tvrdil, že byt, který mu žalované družstvo pronajalo, byl zdravotně závadný a k užívání nezpůsobilý, ježto do něho vnikal ze sousedních bytů kouř a páchnoucí otravné uhelné plyny, což kromě četných nesnází a útrap působilo zhoubně na zdraví

žalobce a jeho manželky, a že žalované družstvo přes opětovné zákroky žalobcovy tuto vadu neodstranilo, ani mu jiný nezávadný byt nepřidělilo, takže žalobce byl nakonec pro tuto příčinu nucen z bytu toho se vystěhovati. O tom nabídl žalující důkazy a žalované družstvo vedlo rovněž důkazy o opaku. Nižší soudy však žádný z těchto důkazů neprovedly a tyto skutkové okolnosti ani na přetřes nevzaly vycházejíce z názoru, že se žalující strana měla právními prostředky domáhati náležitého splnění smlouvy a odstranění tvrzených závad bytových, odvolací soud vyslovil pak dokonce i názor, že není ani nutné, aby člen družstva, složivší stavební zálohu, byt ve družstevním domě skutečně dostal. S těmito názory nižších soudů nelze souhlasiti. Z povahy věci vychází, že žalobce složil družstvu stavební zálohu jen za tím účelem a pod tou podmínkou, aby v jeho domě dostal byt k užívání způsobilý a zdravotně nezávadný. Již skutečnost, že člen a nájemník žalovaného družstva má nárok na vrácení stavební zálohy, najde-li za sebe jiného nájemníka, který složí stavební zálohu ve stejné výši, dokazuje, že poskytnutí bytu jest podmínkou k podržení stavební zálohy. A byt k užívání nezpůsobilý a zdravotně závadný není žádným bytem. Žalobce nebyl povinen domáhati se žalobou na družstvu, aby odstranilo tvrzené závady, stačilo, že na ně družstvo upozornil, a bylo povinností družstva, aby ihned věc vyšetřilo a ihned shledané závady odstranilo. Nemá povinnosti jen člen družstva k družstvu, nýbrž také družstvo k svému členu a jednou z prvních povinností družstva jest poskytnouti svému členu byt k užívání způsobilý a zdravotně nezávadný. Kdyby tedy bylo pravda, že byt žalobcův, dokud v něm žalobce bydlel, tvrzené vady měl a že proto bydlení v něm bylo pro žalobce a jeho příslušníky zdravotně škodlivé nebo i jinak pro kouř, zápach, větrání a pod. obtížné a trapné, nevyhovělo družstvo svému smluvnímu závazku a nemělo by tedy práva zadržovati žalobci jeho stavební zálohu. Protože tedy řízení trpí vadami podle § 496 čís. 2, 3 c. ř. s. a vady ty zasahují již řízení v první stolici, bylo uloženo prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

Čís. 15426.

Pojistný zájem nepomíjí již dnem ohlášky autodrožkáře důchodkovému kontrolnímu úřadu, že dává automobil mimo provoz, nýbrž teprve dnem úřední uzávěry podle § 56, odst. 2 zák. čís. 198/32 a § 27 vlád. nař. čís. 36/33 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 23. září 1936, Rv I 2552/34.)

Stejně Sb. n. s. čís. 12421.

Proti žalobě na zaplacení pojistné prémie namítl žalovaný, že poslední den pojišťovacího údobí (8. prosince 1933) zpravil žalobkyni že autodrožka, na kterou se pojištění vztahuje, tímto dnem byla dána mimo provoz a že tudíž ve smyslu § 63 zák. čís. 501/17 ř. z. pojišťovací